

S2862007- CVT

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 18. maj 2015 af Østre Landsrets 12. afdeling (landsdommerne Henrik Gam, Benedikte Holberg og Niels Fenger (kst.) med domsmænd).

12. afd. nr. S-2862-14:

Anklagemyndigheden

mod

1) T2

September 1971

(advokat Vilhelm Dickmeiss, besk.)

2) T1

Marts 1974

(advokat Bjarne Rasmussen, besk.)

3) T3

April 1970

(advokat Jan Hollmén Olesen, besk.)

Odense Rets dom af 7. oktober 2014 (8-6722/2014) er anket af T2, T1, og T3, med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærkelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnet politibetjent

V1, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnene i V2 og V3

Tiltalte T3 har supplerende forklaret, at hun prøvede at få sin storebror "X1" til at falde til ro. Det var omkring midnat, men der var lygter, som dog ikke var særlig stærke. T2 var der også, og derudover var der nogle venner til stede. Pludselig løb "X1" derfra, men hun lagde ikke mærke til, hvor han løb hen. På et tidspunkt så hun betjenten løbe efter "X1" ind i hendes forretning. Hun sagde til betjenten, at det var et privat område. Da betjenten kom tilbage med "X1", havde han håndjern på. Hun vidste ikke, hvorfor "X1" var blevet ilagt håndjern. Da betjenten førte "X1" ind i bilen iført håndjern, var hun klar over, at "X1" var anholdt. Hun åbnede alligevel døren ind til patruljebilen, fordi "X1" inde fra bilen råbte, at han skulle tisse. Han sagde også, at han havde svært ved at trække vejret. Hun sagde til betjenten, at "X1" skulle tisse, men hun fik ikke svar, og derefter åbnede hun selv døren. "X1" nåede vist kun at få det ene ben ud af bilen, hvorefter der kom en betjent og holdt ham inde i bilen. Hun blev derefter anholdt. I begyndelsen af episoden var T1 der slet ikke, men senere så hun T1, men hun så ikke, hvad denne foretog sig.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret, at han inde fra butikken hørte råben og skrigene udefra. Han gik ud og så sin bror skændes og slås med en anden mand. Han løb ud og prøvede at dæmpe gemytterne, idet han sagde "slap af, slap af" og prøvede at skubbe dem væk fra hinanden. På det tidspunkt var to af familiens venner samt hans søster og niece til stede i gården. Han vidste på det tidspunkt ikke, at den anden mand var en politibetjent. Foreholdt afhøringsrapport af 19. juli 2014, 2. afsnit, hvorefter "[han] gik ud og så sin bror og en politimand", forklarede han, at han ikke på det tidspunkt var klar over, at manden var politibetjent. Han så ikke, da "X1" løb væk fra politiet. Han stod selv i bagdøren til forretningen, og "X1" var ikke kommet forbi ham og ind i butikken, da betjenten kom hen til ham. Han stod i døren til butikken, da betjenten ville ind. Han sagde til betjenten, at det var et privat område. Da betjenten sprøjtede ham med peberspray og senere trak sin stav, flyttede han sig. Det var først dér, at han fik at vide, at manden var politibetjent. T1 kom på det tidspunkt til stede. Hun råbte til ham, at han skulle flytte sig, så betjenten kunne komme ind. Han mener, at "X1" var iført håndjern, da betjenten efterfølgende kom med ham. Han lagde ikke mærke til, om "X1" råbte inde fra patruljebilen, at han skulle tisse, og han så hende heller ikke åbne døren til bilen.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret, at hun var på terrassen foran forretningen, da hun hørte nogen råbe og skringe. Hun løb om til gården, hvor hun så sin mand og

en anden mand råbe ad hinanden på dansk. Hun ved ikke, hvad de skændtes om, for hun forstår ikke dansk. De stod ved døren til bagindgangen. Den anden mand havde en stav i hånden, og hun troede, at manden ville slå hendes mand. Det var halvmørkt, så det var ikke helt tydeligt for hende. Hun havde ikke set "X1" på dette tidspunkt. Hun blev klar over, at manden var politibetjent, da hun så betjenten komme med "X1" iført håndjern. Hun blokerede ikke døren ind til forretningen for politibetjenten, og det så hun heller ikke andre gøre.

Vidnet politibetjent V1 har supplerende forklaret, at han den pågældende aften var i politiuniform og føringsmidler, men han var kørende i civil patruljevogn. Han rettede henvendelse til "X1" og anholdt ham, efter at "X1" havde taget en alkometertest. "X1" blev sur og aggressiv og ville gå, og derefter kom der en gruppe mennesker til stede, cirka 8 personer. De pågældende personer gik imellem ham og "X1" og prøvede at trække "X1" væk. I forbindelse hermed gentog han flere gange højlydt, at "X1" var anholdt. Der kom en for ham ukendt person, der trak "X1" væk, mens vidnet blev holdt tilbage af andre af de tilstedeværende personer. "X1" blev bragt ind ad en bagdør til caféen. T2 og dennes kone, T1, stod foran døren og ville ikke flytte sig. Han sagde, at de skulle flytte sig, da han skulle have fat i en person, der var anholdt. Han truede dem med peberspray og stav, og han fik flyttet T1 væk og kunne komme ind ad bagdøren. Det var aften, men der var gadelygter på vejen, så han havde ikke svært ved at se de pågældende personer. Da han efter at have fået fat i "X1" kom tilbage med denne iført håndjern, kunne han genkende flere af personerne som dem, der havde stillet hindringer i vejen for ham, og derfor foretog han anholdelse af disse. Mens han forsøgte at anholde T2 og hans kone, der ville køre fra stedet, blev "X1" lukket ud af patruljebilen af T3. Da "X1" havde håndjern på, var det svært for ham at stige ud, men T3 hjalp ham. Vidnet fik dog med det samme fat på "X1" igen og satte ham ind i bilen. "X1" havde hele tiden råbt inde fra bilen, men vidnet kunne ikke forstå, hvad han sagde. Hele episoden tog cirka et kvarter.

Vidnet V2 har forklaret, at hun er 15 år og datter af tiltalte T3. Hun var til stede i sin mors café den pågældende aften, men hun var inde i caféen under hele episoden. Da hun kom ud fra caféen, så hun sin onkel "X1" blive sat ind i en politibil. Han var da iført håndjern. Hun så ikke sin mor åbne døren til patruljebilen, men hun hørte "X1" råbe fra bilen, at han havde svært ved at trække vejret. Hun så døren til bilen stå åben, så hun regnede med, at hendes mor havde åbnet døren.

Vidnet V3 har forklaret, at hun er 19 år og datter af tiltalte T3. Hun var til stede i sin mors café den pågældende aften. Hendes onkel T2 spurgte efter hendes onkel "X1", og hun ledte efter ham. Hun så en politibetjent i gården diskutere med "X1", og hun kunne høre, at de talte om, at "X1" skulle have kørt spirituskørsel. Hun prøvede at tale med dem, men de ignorerede hende begge. Derefter hentede hun T2 der også prøvede at tale med dem, men de ignorerede også ham. Der kom flere personer til, og alle prøvede at skille de to mænd ad. Hun kunne se på betjentens tøj, at han var fra politiet, men han sagde det ikke højt. Han sagde heller ikke noget om, at "X1" var anholdt. Lige pludselig var "X1" forsvundet, men hun så ikke, hvor han løb hen. Hendes onkel T2 spærrede for politibetjenten ved bagindgangen, idet han sagde, at det var privat grund. Hun havde ikke set "X1" løbe ind i caféen ad bagindgangen. Betjenten ville give T2 peberspray, og T1 stillede sig i vejen for at beskytte ham. T2 og T1 flyttede sig dog til sidst, da betjenten sagde, at "X1" var anholdt. Hun så ikke politibetjenten flytte T1 og hun så heller ikke betjenten have fysisk kontakt med andre. Foreholdt afhøringsrapport af 30. december 2014, hvorefter "[o]nkel "X1" forsøgte at gemme sig inde i et hus, og onkel T2 stillede sig i vejen for politimanden, og sagde at denne ikke måtte gå ind på privat område", mener hun ikke at have forklaret, at han skulle have gemt sig i et hus. Hun så ikke sin mor blive anholdt.

Personlige oplysninger

Tiltalte T3 har vedstået oplysningerne i personundersøgelsen.

Tiltalte T2 har vedstået oplysningerne i personundersøgelsen og har supplerende forklaret, at han fortsat er indstillet på at udføre samfundstjeneste.

Tiltalte T1 har vedstået oplysningerne i personundersøgelsen og har supplerende forklaret, at hun fortsat ikke har arbejde. Hun er ligeledes indstillet på at udføre samfundstjeneste.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte skyldige i overensstemmelse med byrettens bevisresultat. Landsretten tiltræder herunder, at det efter forklaringen afgivet af politibetjent V1 og bevisførelsen i øvrigt må anses for bevist, at de tiltalte T2 og T1 blokerede døren for politibetjent V1, da denne ville ind i caféen for at eftersætte X1, og at tiltalte T3.

efter at X | var pågrebet og ført ind i patruljebilen, lukkede ham ud af patruljebilen. Det tiltrædes herunder endvidere, at det må have stået de tiltalte klart, at X | var anholdt.

Straffen findes passende.

Retten finder efter karakteren af den udøvede kriminalitet, som har indebåret et alvorligt angreb på retsordenens muligheder for at retsforfølge en person mistænkt for spirituskørsel, ikke grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste. Lov nr. 152 af 18. februar 2015 med ændring af straffelovens § 56 kan ikke medføre et andet resultat.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T2, T1 og T3 stadfæstes.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, dog bærer statskassen endeligt 3.500 kr. + moms af salæret til hver af forsvarerne.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 20-05-2015

Carina Marie Gjede Hansen
retsassistent

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 7. oktober 2014

Rettens nr. 8-6722/2014

Politiets nr. 2300-70336-00002-14

Anklagemyndigheden

mod

T1

Marts 1974

T2

September 1971

T3

April 1970

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. september 2014.

T1

T2

og T3

er tiltalt for

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 2,

ved i perioden mellem den 18. juli 2014 kl. 23.45 og den 19. juli 2014 kl.

00.10 på , i forening, at have befriet og hjulpet anholdte, X1 , til at undvige politiet;

- Idet de tiltalte trak anholdte væk fra pb. VI og hindrede VI i at få kontakt til anholdte,
- Idet de tiltalte T2 og T1 efterfølgende blokerede døren for pb. VI til en cafe hvor anholdte var flygtet ind i, og
- Idet tiltalte T3 , efter at anholdte var blevet ført ind i pb. VI'S patruljevogn, lukkede anholdte ud af bilen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

De tiltalte har påstået frifindelse.

De tiltalte har alle nægtet sig skyldig under henvisning til, at de ikke lagde

politibetjent $\vee 1$ hindringer i vejen i forbindelse
med anholdelsen af $\times 1$ og at de ikke vidste, at han var anholdt.

Tiltalte $\tau 3$ desuden henvist til, at hun kun åbnede døren
til patruljevognen for at $\times 1$ kunne komme ud at tisse.

Sagens oplysninger

Der er foruden af de tiltalte afgivet forklaring af vidnet politibetjent
 $\vee 1$

Forklaringerne er lydoptaget og gengivet i retsbogen, jf. retsplejelovens §
712.

Kriminalforsorgen har til brug for sagen foretaget personundersøgelser af
henholdsvis den 1., 2. og 7. oktober 2014 af de tiltalte. Kriminalforsorgen
har for alle tres vedkommende konkluderet, at de skønnes egnet til at mod-
tage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. De tiltalte har alle
erklæret sig villig til at underkaste sig et sådant vilkår.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter de tiltaltes og vidnets forklaringer kom alle de tiltalte til stede umid-
delbart efter, at politibetjent $\vee 1$ havde sigtet $\times 1$
for spirituskørsel og anholdt denne. Alle de tiltalte var herefter i
forskelligt omfang i kontakt med $\vee 1$ $\tau 3$
har endvidere forklaret, at hun, trods hun kunne se, at $\times 1$
af den uniformerede $\vee 1$ var blevet iført hånd-
jern og anbragt i patruljevognen, åbnede døren til vognen, så $\times 1$
kunne komme ud.

De tiltaltes forklaringer og $\vee 1$ $\tau 3$ forklaringer er
imidlertid ikke samstemmende med hensyn til hvorvidt, de tiltalte ved deres
adfærd hindrede $\vee 1$ i at sikre, at $\times 1$
forblev på stedet. De tiltalte har endvidere forklaret, at de ikke havde til hen-
sigts at medvirke til, at $\times 1$ kunne flygte, men blot ønskede at
dæmpe gemytterne. $\tau 3$ har endvidere henvist til, at grun-
den til, at hun åbnede døren til patruljevognen var, at $\times 1$ råbte,
at han skulle tisse.

På baggrund af $\vee 1$ $\tau 3$ detaljerede og troværdige for-
klaring, herunder om den magt han måtte anvende, den magt han måtte true
med at anvende, og det forhold, at han måtte tilkalde forstærkning, finder
retten det imidlertid bevist, at de tiltalte alle lagde $\vee 1$ massive hin-
dringer i vejen for, at denne kunne få fat i $\times 1$, da han blevet
trukket væk fra $\vee 1$ og begyndte at løbe fra stedet. Retten finder det
herunder bevist, at $\tau 2$ og $\tau 3$ spærrede for ham

ved døren til det skur, der leder ind til cafeens bagdør, og at T1 spærrede for ham ved selve bagdøren, samt at T3 åbnede døren til patruljevognen og hjalp X1 ud af denne. Retten finder det dog ikke bevist, at det var de tiltalte, der trak X1 væk fra V1.

Retten finder endvidere, at det må have stået de tiltalte klart, at X1 var anholdt, og at de med deres handlinger lagde V1 sådanne hindringer i vejen, at X1 fik mulighed for at flygte. Retten har herved lagt vægt på de samlede omstændigheder ved de dele af hændelsesforløbet, som der er enighed om, og på, at V1 har forklaret, at han, der var uniformeret, gentagne gange gjorde de tiltalte bekendt med, at X1 var anholdt, og at han måtte true de tiltalte med anvendelse af peberspray og stav, samt flytte T1 i fysisk fra cafeens bagdør.

De tiltalte findes herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 2.

Straffen for alle tre tiltalte fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 124, stk. 2, jf. stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdets karakter, og at der ikke foreligger nogen formildende omstændigheder. Retten har særligt lagt vægt på, at de tiltalte i forening, og sammen med i hvert fald én anden uidentificeret person, udvirkede, at politibetjent V1 sen, der var alene, ikke kunne sikre den fortsatte tilstedeværelse af X1 der som følge af bl.a. de tiltaltes handlinger havde held til midlertidigt at flygte fra V1, der havde anholdt ham med henblik på håndhævelse af væsentlige bestemmelser i færdselsloven.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte T3 straffes med fængsel i 30 dage.

De tiltalte skal betale de dem vedrørende sagsomkostninger, herunder hver 1/3 af salæret til den beskikkede forsvarer.

Dan Bjerring
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEN I ODENSE - 8.afdeling, den 14. oktober 2014

Vibeke Kruse
kontorfuldmægtig

Udskrift af retsbogen

Den 7. oktober 2014 kl. 13.30 blev retten sat på domhuset af dommer Dan Bjerring med domsmændene og

Retsmødet var offentligt. Reglerne i retsplejelovens §§ 66, stk. 2, og 91 er overholdt.

Rettens nr. 8-6722/2014
Politiets nr. 2300-70336-00002-14

Anklagemyndigheden

mod

T1

marts 1974

T2

September 1971

T3

April 1970

Anklager Filip Dan Skovgaard var mødt for anklagemyndigheden.

Der blev fremlagt anklageskrift af 15. september 2014 med bilag.

Advokat Jan Hollmén Olesen var mødt som beskikket forsvarer.

De tiltalte T1 T2 og T3 var mødt og bekræftede navne og fødselsdata.

De tiltalte blev gjort bekendt med, at de ikke havde pligt til at udtale sig.

Anklageskriftet blev læst op.

Tiltalte T1 nægtede sig skyldig.

Tiltalte T2 nægtede sig skyldig.

T3 nægtede sig skyldig.

Der blev afgivet forklaring af tiltalte og vidneforklaring af politibetjent VJ, der var bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Forklaringerne blev lydoptaget.

De tiltalte afgav forklaring.

Tiltalte T3 forklarede bl.a., at X1, som de i familien bare kalder "X1", er hendes storebror. T2 er hendes lillebror, og T1 er gift med T2. De var alle til stede på hendes cafe på om aftenen den 18. juli 2014. På et tidspunkt opdagede hendes datter, at der var kommet en politibetjent til stede ude bag cafeen, hvor han stod og talte med "X1". Datteren kaldte på hende og T2. De løb sammen derud. "X1" og betjenten diskuterede og var meget hidsige begge to. Politibetjenten havde uniform på. Hun prøvede at dæmpe dem, idet hun var bange for, at de skulle komme op at slås. Hun gjorde ikke yderligere, og hun mener heller ikke, at T2 havde fat i betjenten. Pludselig løb "X1" derfra, og betjenten løb efter. Der var ingen, der hindrede betjenten heri. Betjenten sagde ikke noget, heller ikke om, at "X1" var anholdt. Hun har siden fået at vide, at "X1" løb ind gennem cafeens bagindgang, men hun så det ikke selv. Da politibetjenten løb efter, råbte hun, at det var privat område. Hun prøvede sammen med T2 at tale med betjenten. Hendes datter holdt døren til cafeen lukket indefra, idet hun var bange for betjenten. Hun så først "X1" igen noget senere, da han, nu iført håndjern, kom tilbage med betjenten. Betjenten og T2 kom op at diskutere igen. Hun var afventende og hørte på diskussionen. "X1", der var blevet sat ind i betjentens patruljevogn, begyndte at råbe på vietnamesisk, at han skulle tisse. Så åbnede hun døren for ham. Hun lagde ikke mærke til, om han steg ud, men han kunne i hvert fald ikke løbe derfra, fordi han var iført håndjern. Politibetjenten blev sur, da hun åbnede døren. Han sagde, at hun var anholdt, og lukkede døren med det samme.

Tiltalte T2 forklarede bl.a., at hans erindring om hændelsesforløbet den aften, svarer til det, som T3 har forklaret. Han gik kun imellem "X1" og politibetjenten for at dæmpe gemytterne. Der var også to af familiens vietnamesiske venner til stede, og det var dem, der skubbede "X1" væk fra betjenten. T1 kom først ud af cafeen på det tidspunkt, hvor politibetjenten ville ind, og hvor han diskuterede dette med betjenten. Han forhindrede ikke betjenten i at komme ind, men han stod i den åbne dør til det skur, der fører ind til selve cafeens bagindgang, og sagde til betjenten, at det var privat område, og at betjenten derfor ikke måtte komme ind. T1 sagde, at han skulle flytte sig for betjenten, og hun råbte "stop", fordi betjenten trak sin stav. Da "X1" senere blev ført tilbage af betjenten, havde han snotnæse som følge af betjentens brug af peberspray. Han ønskede på dette tidspunkt blot at berolige "X1", efter at denne var anbragt i patruljevognen. Han henvendte sig til "X1" på vietnamesisk, men betjenten ville anholde ham. Da han ville køre derfra sammen med T1, slog politibetjenten med sin stav på bilruden.

Tiltalte T1 forklarede bl.a., at det er rigtigt, som forklaret af T2, at hun først kom til stede, da hun hørte T2 diskutere med politibetjenten. Hun sagde på vietnamesisk, at han ikke skulle diskutere mere med betjenten. Hun var bange for, at betjenten ville slå T2. Børnene forsøgte

at holde døren lukket, fordi de var bange. Til sidst åbnede de dog, fordi hun sagde, de skulle. Politibetjenten var meget hidsig, da han ville forhindre dem i at køre fra stedet.

Politibetjent VI mødte som vidne, erklærede sig bekendt med vidnepligten og vidneansvaret, og forklarede bl.a., at han om aftenen den 18. juli 2014 så en person komme ud af cafeen på i og køre derfra i bil. Han kørte efter, da det erfaringsmæssigt hæn- der, at der køres spirituskørsel på havnen i . Den pågældende per- son, der formentlig havde fået øje på ham, parkerede nu sin bil. Han tog kontakt til personen, der identificerede sig som X1 . Han var iført sin polituniform. "X1" sagde, at han havde glemt sit kørekort i ca- feen, og at han derfor ville gå ind og hente det. Da "X1" lugtede af spi- ritus, sagde han til ham, at han skulle vente med at hente sit kørekort, fordi han først skulle tage en alkometertest. "X1" indvilligede i dette. Da tes- ten udviste en promille på 1,23, sagde han til "X1", at han var anholdt. Det fik "X1" til at blive højlydt og meget aggressiv, og han nægtede at forblive på stedet. Han sagde til "X1", at han ville blive udsat for pe- berspray, hvis ikke han faldt ned. De personer, der nu kom ud af cafeen, var blandt andre T2, T1 og T3, men der kom flere til stede. De lagde sig imellem ham og "X1". Nogle af dem prøvede nok i starten at få "X1" til at falde ned. Det var en uidentificeret mandsperson, der herefter trak "X1" væk og om bag en bil og dernæst hen bag cafeen. Han sagde til dem alle, at de skulle lade være, idet "X1" var anholdt. Ved døren til skuret, der fører ind til cafeens bagdør, stod T2 og T3 og blokerede hans vej. T1 stod ved selve bagdøren og ville ikke flytte sig. Han gjorde dem gentagne gange opmærksom på, at X1 var anholdt, og at han skulle forbi. Han måtte true med peberspray og stav, og måtte fysisk flytte T1 væk fra døren. En mindreårig pige "fulgte" med døren ud, da han fik revet den åben. Da han kom tilbage med "X1" som han havde måttet udsætte for pe- berspray og ilægge håndjern, blev der råbt aggressivt på vietnamesisk. Han fik det indtryk, at disse råb var rettet mod "X1". T2 og T1 ville ikke forblive på stedet til trods for, at han sagde, at de var anholdt. T3 åbne- de døren til patruljevognens bagsæde, hvor han havde placeret "X1", og trak "X1" helt ud af vognen. De kom dog ikke langt. De snakkede mu- ligvis om, at "X1", der havde smidt sin trøje under flugten, frøs. Han måtte undervejs tilkalde forstærkning, der kom til stedet i patruljevogn kort efter, at episoden havde udspillet sig.

Dokumentation fandt sted.

Sagen blev procederet.

Anklageren påstod de tiltalte dømt efter anklageskriftet.

Forsvareren påstod frifindelse.

De tiltalte havde lejlighed til at udtale sig.

Efter votering afsagde retten dom.

De tiltalte blev gjort bekendt med dommens konklusion og reglerne om anke.

De tiltalte ankede alle til frifindelse, subsidiært formildelse.

Retten fastsatte salær på 10.200 kr. med tillæg af moms til den beskikkede forsvarer, advokat Jan Hollmén Olesen. Salæret betales af de tiltalte med hver 1/3.

Sagen sluttet.

Retten hævet kl. 15.30.

Dan Bjerring
dommer

/vk

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I ODENSE - 8.afdeling, den 14. oktober 2014

Vibeke Kruse
kontorfuldmægtig